TEATRE-AUDITORI SANT CUGAT

FUNDACIÓ ÒPERA CATALUNYA

ÒPERA CATALUNYA
37è CICLE
ÒPERA A SABADELL
42a TEMPORADA

Dv. **15 de novembre** - 20 h

LA BOHÈME

Giacomo Puccini

PUCCINI 100 ANYS

Òpera per a tothom

Encetem una nova temporada de 51 funcions rècord en 13 ciutats, que ens converteixen en la companyia amb la major implantació territorial de l'Estat: Sabadell, Barcelona, Cornellà de Llobregat, Figueres, Girona, Granollers, Lleida, Manresa, Reus, Sant Cugat del Vallès, Tarragona, Vic i Viladecans.

Vam culminar la temporada anterior amb la participació en el Festival d'Òpera de Saaremaa i la programació de Tartu, Capital Europea de la Cultura 2024. El major repte fins ara abordat per la companyia, una gira per Estònia amb l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor Amics de l'Òpera de Sabadell que va oferir al públic estonià set actuacions de cinc produccions diferents en només una setmana. Amb aquesta fita, hem entrat en l'escena internacional mostrant la nostra capacitat de portar les produccions en gira mantenint sempre la qualitat en el resultat. Així, hem pogut mostrar a fora quelcom únic que oferim al públic i ciutats catalanes des de fa més de quaranta anys.

Ara presentem una nova temporada plena d'al·licients i marcada pel relleu en la Direcció Artística que, després de 42 anys liderada per Mirna Lacambra, passarà a mans de Jordi Torrents a partir del gener de 2025. Òpera a Catalunya és avui en dia una realitat possible gràcies a la iniciativa, tenacitat i perseverança de Mirna Lacambra, qui durant tots aquests anys ha dedicat la seva vida a un projecte que no ha fet més que créixer i que avui en dia és reconegut arreu. Ella ha contribuït de manera decisiva a la difusió de l'òpera, així com també al foment dels joves cantants del nostre país. A partir del 2025, iniciarem doncs una nova etapa encapçalada per Jordi Torrents, persona molt vinculada al projecte i gran coneixedor del món de la lírica que, amb il·lusió i responsabilitat, estem segurs que seguirà fent créixer els resultats artístics d'una temporada que ja gaudeix de reconeixement.

Enguany plantegem propostes innovadores i atractives que serveixin per apropar l'òpera als nostres espectadors des d'una mirada actual i renovada. Aquesta temporada presentem dues noves produccions que ens fan especial il·lusió: arrenquem amb una nova visió de *La bohème* de Puccini a càrrec del director d'escena Pau Monterde i clourem el cicle amb una nova producció de *Carmen* de Bizet de la mà de Rita Cosentino, directora d'escena que va debutar a Òpera a Catalunya la temporada passada amb una exitosa i fresca *Doña Francisquita* de Vives.

Us hi esperem! Bona temporada i molta òpera per a tothom!

Fundació Òpera a Catalunya

FUNDACIÓ ÒPERA CATALUNYA

Som

Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell

Orquestra simfònica del Vallès

Sabadell Fundació

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Sabadell

Diputació Barcelona

GOBIERNO DE ESPAÑA · MINISTERIO DE CULTURA Y DEPORTE · inaem INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Teatres Adherits al Circuit Òpera a Catalunya

Sabadell – Teatre La Faràndula
Barcelona – Palau de la Música Catalana
Cornellà de Llobregat - Auditori de Cornellà
Figueres – Teatre Municipal El Jardí
Girona – Teatre Municipal
Granollers – Teatre Auditori
Lleida – Teatre de La Llotja
Manresa – Teatre Kursaal
Reus – Teatre Fortuny
Sant Cugat del Vallès – Teatre-Auditori
Tarragona – Teatre Tarragona
Vic – Teatre L'Atlàntida
Viladecans – Atrium

Santander – Palacio de Festivales de Cantabria

Mitjans oficials

LA VANGUARDIA · CatMúsica

Membre de

ópera xxi

Mitjans col·laboradors

Diari de Sabadell · 440 · Ràdio Sabadell · Revista Musical Catalana · NÚVOL · 3cat · la xarxa

Col·laboren

Diputació Tarragona · Institut Ramon Llull · Àptima Centre Clínic Mútua Terrassa · moventia 100 anys Connectant moments · Benvic

Fotografies: David Ruano, Antoni Bofill i Lorenzo Duaso
Redacció: Pau Monterde, Mònica Pagès i Pol Avinyó
Maquetació: Maite Sabalete | **Dipòsit legal**: B 19028-2024

www.operacatalunya.cat

Fundació Òpera a Catalunya

FUNDACIÓ ÒPERA CATALUNYA

La Fundació Òpera a Catalunya (FOC) es constitueix l'any 2021 com a instrument necessari per garantir la continuïtat i creixement del cicle Òpera a Catalunya, liderat durant més de 38 anys per l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell (AAOS).

La FOC neix de la suma de forces de quatre institucions de referència en el sector de la cultura: l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell, l'Orquestra Simfònica del Vallès, la Fundació Banc Sabadell i la Fundació Fluidra; dues entitats líders en el desplegament de la música i la cultura a Catalunya des de la iniciativa civil i dues fundacions empresarials cabdals en el desenvolupament del país mitjançant la música i la cultura com a eixos principals. Totes quatre entitats tenen origen i seu a la ciutat de Sabadell i mantenen una llarga trajectòria de compromís amb la cultura a tot el territori català.

Els objectius de la FOC són la creació, producció, direcció, exhibició i comunicació de les produccions operístiques i líriques que constitueixen la Temporada d'Òpera de Sabadell i el Cicle Òpera a Catalunya. Així, promou el cicle, amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Sabadell, el Ministerio de Cultura - INAEM, la Diputació de Barcelona i altres institucions i amb el suport de diversos patrocinadors, col·laboradors i mecenes, i sempre vetllant per consolidar i impulsar el centre de producció operística i simfònica arrelat a la ciutat de Sabadell, com a motor que dona servei a tot el territori català i com a eina de democratització, proximitat, accessibilitat i articulació territorial mitjançant la música.

Fidel a la seva voluntat de divulgació de l'òpera i de la cultura en general, la FOC treballa també per al desenvolupament de projectes artístics, socials i educatius amb l'òpera i la música com a eina i eix vertebrador que posin l'experiència cultural musical a l'abast de tothom, per tal de contribuir a un major coneixement i projecció de l'òpera en tots els àmbits possibles.

L'important llegat històric de l'AAOS ens compromet a seguir treballant amb la màxima dedicació i potenciant-ne els valors: rigor, qualitat i vocació de millorar la iniciativa privada, l'emprenedoria, l'arrelament a la societat, la potenciació dels joves talents, la sostenibilitat, l'eficiència i la responsabilitat. La FOC vol esdevenir, per tant, una institució de referència, estratègica i de prestigi, atractiva per a públic, programadors, institucions, patrocinadors i artistes en els propers anys.

Ara i sempre, Òpera per a tothom!

PATRONAT DE LA FUNDACIÓ

President
Joan Planes, Fundació Fluidra

Presidenta d'Honor

EQUIP DE LA FOC

Direcció artística
Mirna Lacambra

Direcció general

i Directora Artística
Mirna Lacambra

Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell
Mirna Lacambra

Orquestra Simfònica del Vallès
Jordi Cos

Fundació Banc Sabadell
Sonia Mulero

Fundació Mirna Lacambra-Xavier Gondolbeu
Antoni Quintana

Lynn Barton
Francesc Casas
Miquel Molins
Xavier Servat

Secretària
Elena Parera

Director General
Oscar Lanuza

Comissió Executiva
Mirna Lacambra
Jordi Cos
Oscar Lanuza
Elena Parera
David Martí
Jordi Torrents
Xavier Servat

Oscar Lanuza

Direcció musical
Daniel Gil de Tejada

Direcció financera
Núria Sales

Coordinació de producció
Esperança Vergés

Cap tècnic i producció
Raül Vilasis

Regidor d'escenari i producció
Jordi Galobart

Administració
Francesca Gutiérrez

Desenvolupament estratègic
Martina Ribalta

Gestió laboral i RRHH
Agustina Rico

Comunicació i públics
Neus Casso
Blanca de Carreras

Projectes d'innovació i socioeducatius
Jordi Cos

LA BOHÈME

de Giacomo Puccini (1858–1924)

Òpera en quatre actes (sobretitulada en català).

Durada 2 hores i 30 minuts aprox. (amb intermedi)

Primera part - Acte I i Acte II (60 minuts)
Intermedi (30 minuts)
Segona part - Acte III i Acte IV (60 minuts)

Text de Giuseppe Giacosa i Luigi Illica, basat en la novel·la *Scènes de la vie de bohème* d'Henri Murger. Estrenada al Teatro Regio de Torí l'1 de febrer de 1896. A Catalunya s'estrenà al Gran Teatre del Liceu el 10 d'abril de 1898.

Berna Perles
Mimì

Kenneth Tarver
Rodolfo

Sabrina Gárdez
Musetta

Milan Perišić Marcello

Quim Cornet
Schaunard

Arturo Espinosa
Colline

Juan Carlos Esteve
Benoît / Alcindoro

Carlos Lezcano
Anunciant de Parpignol

Fabián Reynolds
Sergente

Lluís Vergés Doganiere

Jaume Sangrà Momus

Coral de l'Escola Sant Nicolau

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

Orquestra Simfònica del Vallès

Direcció musical
Daniel Gil de Tejada

Direcció d'escena
i dissseny d'escenografia
Pau Monterde

Assistència de la
direcció d'escena
Miquel Gorriz

Disseny de vestuari
Eva Selma

Il·luminació
David Bofarull
Jordi Fusté

Vestuari
Fundació Òpera a Catalunya

Mestres assistents
musicals
Andrea Álvarez
Juli Rodríguez

Traducció sobretitulat
Jordi Torrents

Adaptació sobretitulat
Glòria Nogué

Regidor d'escenari
Jordi Galobart

Realització de vestuari
M. Carmen Muñoz
Dress Art

Realització de cap-gros
Roc Ferré

Realització escenografia
i maquinària
Raül Vilasis
Berta Vidal
Anna Cartañà
Marga del Cerro
Arnau Burgada
Joan Buisan
Isabel Marset
Pere Sánchez
Joan Alabert
Ferran Costa
Javi Simón
Gregorio Simón

Coordinació
de caracterització
Nani Bellmunt

Maquillatge i perruqueria
Amparo López
Júlia Ramírez
Nerea Fernández

Una òpera sobre els ideals de joventut

La bohème és una **òpera que parla de la utopia i dels ideals de joventut** i de com

aquests ideals topen amb la realitat de la vida. L'any 1882, quan estudiava al Conservatori de Milano i s'allotjava en una petita cambra, Puccini escrivia: "La meva cambra és molt, molt freda i em caldria una mica de foc. No tinc diners; (...) em caldria alguna cosa per comprar-me una d'aquestes estufes de carbó no gaire cares...". Sembla clar, doncs, que a *La bohème* Puccini pensa en la seva pròpia joventut bohèmia.

Puccini i els seus llibretistes parteixen d'una novel·la d'Henri Murger publicada per capítols al diari "Le Corsaire Satan" entre 1845 i 1849 i adaptada al teatre aquest mateix any, a l'èxit de la qual sembla que hi va contribuir el desencant pel fracàs de la revolució de 1848. I per la recepció que *La bohème* té a Itàlia, **sembla que els ideals de joventut que presenta es relacionen també amb una altra revolta fallida**: la Comuna de París del 1871. Tal com tracten el tema Puccini i els seus llibretistes, no en fan, és clar, una obra polititzada, però tampoc no ignoren un estat d'ànim present sempre en la joventut, que la porta a qüestionar les formes de vida establertes i a plantejar noves utopies.

En aquest sentit, *La bohème* es refereix als artistes que viuen al París del 1830, però podria referir-se també als joves artistes establerts a París als voltants del canvi del segle XIX al XX –a l'època en què Puccini compon l'òpera– o als joves contestataris dels anys seixanta, o als moviments alternatius de principis del segle XXI. Si per a Illica, Giacosa i Puccini 1830 era una data associada a una primera manifestació del fenomen juvenil com a tal, **per a nosaltres un moment emblemàtic de la utopia dels joves és la revolta dels estudiants francesos** que comença a Nanterre el març del 1968 i esclata a París al maig d'aquest mateix any, i en aquest sentit hem escollit **situar l'acció de l'òpera a París entre finals del 1967 i la primavera de 1968**.

Una pintada en un mur del maig francès deia: "Prenez vos désirs pour des réalités". Això és precisament el que intenten fer els protagonistes de *La bohème*, fins que topen amb la realitat de la mort. De fet, **la mort de Mimì no és altra cosa que la mort de la pròpia joventut i dels seus ideals**. El darrer capítol de la novel·la de Murger es titula "La jeunesse n'a qu'un temps"; Rodolfo, al seu duo amb Marcello del quadre quart, es lamenta dient "Ah! Mimì, mia breve gioventù!" i la peça teatral acaba amb una frase de Rodolfo que quan Mimì ha mort diu: "O ma jeunesse! C'est vous qu'on enterre". Es tracta de la brevetat de la joventut doncs, dels seus ideals utòpics que topen amb la crua realitat, tal com els ideals de la revolta espontània contra el sistema dels estudiants francesos van topar amb la fortalesa del propi sistema.

Pau Monterde
Director d'escena

Pau Monterde
Director d'escena

ACTE PRIMER

París, vigília de Nadal de 1967. En unes golfes de Montmartre, el pintor Marcello i el poeta Rodolfo per a fer-se passar el fred, cremen el mecanoscrit d'un drama escrit per Rodolfo. Arriben Colline, un jove filòsof estructuralista, empipat perquè no ha pogut empenyorar un lot de llibres, i al cap d'un moment el músic Schaunard que porta llenya, tabac, menjar i beguda. Mentre els explica com ha obtingut diners truca Benoît, el propietari de la casa que ve a cobrar el lloguer. El conviden a beure, aconsegueixen que els expliqui les seves aventures amoroses i acaben fent-lo fora amb el pretext de que ofèn la moral i els bons costums. Els quatre amics decideixen celebrar la vetllada en un local del Barri Llatí on un artista amic d'ells anomenat Momus ha organitzat un *happening*. Rodolfo promet afegir-se a la festa, però abans ha d'acabar un article per a una revista. Hi ha un tall de corrent i Mimì, una jove veïna, puja a demanar foc per a encendre una espelma. Amb l'esforç de pujar l'escala s'esvaneix. Rodolfo la reanima i li ofereix una mica de vi. La noia es refà i quan és a punt d'anar-se'n s'adona que ha perdut la clau del seu pis. L'espelma se li apaga i la que tenia encesa Rodolfo també. Busquen tots dos la clau a les fosques: les seves mans es troben i neix l'amor. Rodolfo es presenta com un poeta (*Che gelida manina*) i Mimì li explica que fa petits treballs d'artesania amb brodats de flors (*Sì, mi chiamano Mimì*). Els amics de Rodolfo el criden des del carrer, però ell els diu que no està sol. S'acosta a la finestra i en veure Mimì banyada per un raig de lluna, Rodolfo li declara el seu amor (*O soave fanciulla*). Mimì li proposa acompanyar-lo i se'n van tots dos al *happening* de Momus tot fent-se promeses d'amor.

ACTE SEGON

París, vigília de Nadal de 1967. En un local del Barri Llatí, Momus ha organitzat un *happening*. Artistes, estudiants, músics, poetes, actrius i actors, cantants, crítics i gent diversa hi participen. La gent intercanvia, compra i ven tota mena d'objectes. Schaunard compra una pipa i una trompa i Colline una gramàtica rúnica. Rodolfo li compra una gorreta rosa a Mimì i la presenta als seus amics, que l'accepten al seu cercle d'artistes. De sobte arriba Musetta, una cantant jove i alegre que havia estat l'amant de Marcello. L'acompanya Alcindoro, un Conseller d'Estat. En veure Marcello, la noia prova d'atreure la seva atenció. Un grup de fans li demana que canti alguna cosa i ella canta una cançó (*Quando m'en vo*...), aparentment referida a Alcindoro però que ella dirigeix a Marcello, que fa esforços per a no cedir al poder de seducció de la noia. Quan s'adona que Marcello és a punt de cedir, Musetta es desfà d'Alcindoro amb l'excusa de que la sabata li fa mal, l'envia a buscar-ne una altra i es precipita als braços de Marcello. El happening continua amb una banda, i aprofitant el bullit els quatre amics i les dues noies es fan fonedissos, després de deixar el compte perquè el pagui Alcindoro.

ACTE TERCER

París, febrer de 1968. En una zona industrial dels afores, a trenc d'alba d'un matí d'hivern molt fred. Els treballadors arriben a les fàbriques i en surten els del torn anterior. A l'interior d'un cabaret sentim encara cantar i riure i reconeixem la veu i la cançó de Musetta. Tremolant de fred i turmentada per la tos arriba Mimì que busca Marcello, que està pintant un mural a la façana del cabaret. Quan el veu, li explica que la seva vida amb Rodolfo s'ha tornat insuportable a causa de la gelosia d'ell, i que aquesta nit l'ha abandonada (*O buon Marcello aiuto!*). Marcello li diu que Rodolfo està dormint en un sofà del cabaret i li promet ajudar-la, però veient que Rodolfo s'ha despertat, li prega que se'n vagi per tal d'evitar un escàndol. Marcello demana explicacions a Rodolfo i aquest li confessa que ja no pot viure més amb Mimì. Sap que té una malaltia mortal i ell no disposa de mitjans per poder auxiliar-la. Mimì escolta la conversa i un accés de tos provocat per la impressió del que acaba de saber la delata. En descobrir-la, Rodolfo intenta treure importància al que ha dit, però Mimì s'acomiada per tornar al seu pis (*Donde lieta usci*...). Marcello sent el riure burleta de Musetta dins el cabaret, i gelós, li demana explicacions, discuteixen i ella el deixa plantat, mentre tots dos s'omplen de befes i d'insults. Rodolfo i Mimì diuen adéu al temps que han viscut junts (*Addio dolce svegliare*) i decideixen esperar que arribi la primavera per separar-se.

ACTE QUART

París, maig de 1968. Rodolfo i Marcello tornen a ser al seu estudi, sols. Intenten treballar però no poden fer altra cosa que pensar en Mimì i Musetta, que ja no són amb ells (*O Mimì, tu più non torni*...). Arriben Colline i Schaunard, que amb una arengada i uns trossos de pa i molt d'humor simulen un banquet suculent. De sobte, entra precipitadament Musetta, amb la notícia que ha trobat Mimì molt malalta que buscava acollida al pis de Rodolfo i l'ha acompanyat fins allí. Els amics fan tot el que poden per ajudar-la. Musetta es ven les arracades i Colline va a empenyorar la seva trenca (*Vecchia zimarra*). Deixen sols Rodolfo i Mimì, que recorda la primera vegada que es van trobar en aquell mateix lloc (*Sono andati?*). Els amics retornen amb un calmant per a Mimì i amb la notícia que el metge no trigarà a venir. Mentre li preparen la medicina, Mimì sembla adormir-se i mor. Schaunard és el primer d'adonar-se'n. Quan intenta comunicar-ho als altres, Rodolfo ho descobreix i plora desconsoladament la pèrdua de Mimì.

El triomf del verisme

Mònica Pagès
Periodista

Giaccomo Puccini tenia 38 anys, quan va compondre ***La bohème***, l'obra que el portaria definitivament a convertir-se en una celebritat mundial. Els llibretistes eren dos amics seus: un advocat, Giuseppe Giacosa, i un crític musical, Luigi Illica. Va ser la primera òpera que farien junts. Després col·laborarien en ***Tosca*** i en ***Madama Butterfly***, per això l'editor Guilio Ricordi els anomenava "la Santissima Trinità."

L'obra es basa en el llibre d'Henri Murger ***Scènes de la vie de bohème***, que és la novel·la del 1851 que recull els fascicles publicats a ***Le Corsaire*** entre 1845 i 1849. Leoncavallo també volia escriure una òpera sobre aquesta novel·la i, quan Puccini se'n va assabentar, va córrer a compondre-la de seguida. La va acabar a Torre del Lago a finals de novembre del 1895 amb un ritme de treball trepidant. "***Ho finito***!", va dir de sobte un dia a uns amics que el visitaven. ***La bohème*** de Puccini es va estrenar l'1 de febrer el 1896 al Teatro Regio de Torí i la va dirigir el llegendari director d'orquestra Arturo Toscanini.

L'èxit de La bohème rau en el gran domini de l'escena que Puccini sap reflectir a l'acció de la vida quotidiana dels joves artistes que la protagonitzen. El seu geni fa que el realisme (verisme) "***delle piccole cose***" ("de les coses petites"), com deia ell, esdevingui metàfora universal del sentiment de la joventut. Per aconseguir-ho amb la música, Puccini crea un ***contiunuum*** sonor amb què va retratant els artistes de manera individual i col·lectiva. Hi trobem les mateixes melodies líriques, cèl·lules motíviques àgils, l'ús de la tonalitat amb una funció semàntica, i els colors brillants i variats de l'orquestra, és a dir, tota mena de recursos narratius. En el cas de Puccini no podem parlar de ***leitmotiv***, com en el cas de Wagner, tot i la seva empremta harmònica, sinó que **crea un mosaic de motius melòdics** que identifiquem de seguida i que fan una al·lusió musical a les àries dels personatges principals.

Joventut, pobresa i bohèmia

Pol Avinyó
Divulgador cultural

El 2 de desembre de 1852 s'instaura el segon imperi francès, que s'allargarà fins al 1870. Dirigit amb mà de ferro per Napoleó III, serà l'inici de la gran reforma de la capital de l'imperi. Una de les mesures que amb la gran reforma parisenca s'adoptarà serà l'annexió dels suburbis com Passy (on morirà el gran Rossini el 1868), Belleville i, sobretot, Montmartre.

En aquest moment de sacseig, el romanticisme entra en una llarga decadència, apareixen nous corrents alternatius i **a París neix el moviment de *la bohème***, capitanejat pel poeta Charles Baudelaire (1821-1867) que influenciarà una llarga llista de literats francesos –Verlaine, Rimbaud o Mallarmé– fins arribar a ple segle XX amb Sartre.

Ser bohemi vol dir ser un inconformista, viure de forma nòmada, viure de l'art i compartir unes amistats molt més fraternals que la mateixa família. I sobretot va associat al barri de Montmartre de París. El mot ***bohemi*** ve dels gitanos, que son nòmades i que es creia que venien de la regió de Bohèmia, a l'actual República Txeca.

A l'òpera de Puccini, el poeta Rodolfo ens fa una definició molt clara de què és ser bohemi a la seva ària de l'acte I, ***Che gelida manina***: "Qui soc? Soc un poeta. Què faig? Escric. I com visc? Visc. En la meva alegre pobresa malgasto com un gran senyor versos i himnes d'amor".

El mateix Puccini ens confessa de primera mà que ***La bohème*** és el reflex de la seva vida bohèmia a Milà quan estudiava al Conservatori: "Quan vaig escollir la novel·la ***Scènes de la vie de bohème***, d'Henri Murger [...], vaig encarregar a l'autor del llibret que escenifiqués aquella pobra habitació exactament [...] tal com era quan hi vaig habitar mentre estudiava al Conservatori. [...] i de vegades tenia tant de fred, que [...] cremava els apunts dels manuscrits de les meves composicions per escalfar-me".

Escoltar l'òpera de Puccini és un **testimoni de primera mà per entendre i viure l'autèntica bohèmia** que tantes satisfaccions ha donat al món de l'art.

Intèrprets

Berna Perles
Soprano
Mimì

Kenneth Tarver
Tenor
Rodolfo

La soprano malaguenya Berna Perles ja havia fet gires per França des de 2014 cantant Contessa i Donna Anna, però el 2016 va suposar un punt d'inflexió en guanyar diversos concursos internacionals. Ha participat en produccions tant d'òpera com de sarsuela arreu d'Europa, i recentment ha protagonitzat un recital a duet amb el baríton Carlos Álvarez.

El tenor de Detroit Kenneth Tarver té una trajectòria especialment associada al repertori de *bel canto* i mozartià i és valorat sobretot com a *tenore di grazia*. Els seus compromisos recents inclouen la Novena simfonia de Beethoven amb la SWR Symphonieorchester, i apareix en nombroses gravacions, incloses *Les Troyens*, *Béatrice et Benedict* i *Don Giovanni*.

Sabrina Gárdez

Soprano

Musetta

Nascuda a l'Havana, la soprano Sabrina Gárdez va completar els estudis al Conservatori Superior del Liceu. El 2022 va guanyar el Primer Premi i el Premi Amics de l'Òpera de Sabadell del Concurs de Cant Josep Palet de Martorell. Enguany debutarà al Liceu amb *La sonnambula*, de Bellini, mentre que la participació amb la FOC suposarà el seu debut com a Musetta.

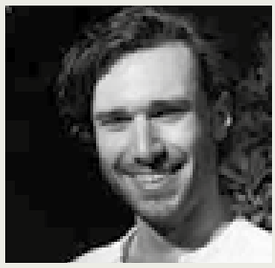

Milan Perišić

Baríton

Marcello

El baríton Milan Perišic és originari de la ciutat sèrbia de Novi Sad. És guanyador de concursos com Les Corts, Josep Palet i BA Lirica, entre altres. El 2022 va crear el rol protagonista d'Alonso a l'estrena mundial de la sarsuela *El orgullo de quererte*, de Javier Carmena. Properament debutarà al teatre de La Maestranza, ABAO Bilbao Opera i la Paris Opéra-Bastille.

Quim Cornet

Baríton

Schaunard

Format al Conservatori del Liceu, al màster de Lied de l'Esmuc i al Deutsche Liedakademie Trossingem, el baríton barceloní Quim Cornet va guanyar el Concurs Mirna Lacambra els anys 2020 i 2021, fent de Papageno i Figaro amb l'Escola d'Òpera de Sabadell. Al cicle de la temporada passada va interpretar els rols de Lorenzo a *Doña Francisquita* i d'Un Oste a *Manon Lescaut*.

Arturo Espinosa

Baríton

Colline

El baríton xilè establert a Roma Arturo Espinosa ha interpretat els rols operístics de Leporello (*Don Giovanni*) i Figaro (*Le Nozze di Figaro*), entre altres. El 2023 va debutar als teatres Erfurt, a Alemanya, i al Verdi de Pisa, intepretant els rols rossinians de Mahomet II i Don Basilio.

Esteve

Baix

Benoît / Alcindoro

El baix barceloní Juan Carlos Esteve va començar a estudiar cant rebent classes de Concepció Espinosa, Jordi Homs, Francesca Roig i Carlos Chausson, entre altres. Actualment segueix la guia de J. M. Prat. Ha estat premiat diverses vegades –per exemple, a la Primavera Lírica de Premià de Mar– i ha representat diversos personatges tant de sarsuela i òpera.

La bohème, Puccini (imatge de la producció de 2024)

Equip Artístic

Daniel Gil de Tejada

Director musical

El director valencià Daniel Gil de Tejada va estudiar al Conservatori Joaquín Rodrigo, i després al Royal College of Music de Londres. Des de fa més de vint anys té una sòlida i continuada relació amb Amics de l'Òpera de Sabadell i la FOC, gràcies a l'estrena de nombrosos títols en el seu circuit i també a l'exercici de director musical i de director del cor Amics de l'Òpera de Sabadell.

Pau Monterde

Director d'escena i disseny d'escenografia

Director escènic i arquitecte. Doctor en Arts escèniques, ha estat professor i director de l'Institut del Teatre i director general de la Fundació per l'ESMUC. Professor de l'Escola d'Òpera des dels seus inicis, ha dirigit més de trenta muntatges teatrals i prop de quaranta produccions operístiques. Ha dissenyat escenografies per a produccions del Centre Dramàtic del Vallès i l'AAOS.

Miquel Gorriz

Assistència de la direcció d'escena

Llicenciat en interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic del Vallès, va debutar com a actor el 1986 a *Ñaque o de piojos y actores*, i com a autor i director amb Sergi Belbel a *Minimmal Show*. Des del 1990 compagina la direcció de teatre i d'òpera amb l'actuació i la docència. Des del 2003 és ajudant de direcció del primer cast i director adjunt de l'Escola d'Òpera de Sabadell.

Eva Selma

Disseny de vestuari

Formada a l'Escola d'Art de Wimbledon, ha compaginat tasques de disseny i d'auxiliar de vestuari, dins el món de l'òpera, el teatre, la dansa, el clown i l'audiovisual. Compagina el treball de tècnica de vestuari per a òpera amb la de docent d'Història de la Indumentària i Moda a l'escola d'assessoria d'imatge Cazcarra. Actualment, forma part de l'equip de vestuari de la de la Fundació Òpera a Catalunya.

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

El cor es va crear a l'ensems de la fundació de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell l'any 1982. La seva primera intervenció fou amb l'òpera *Madama Butterfly*

de Puccini el 7 d'octubre d'aquell mateix any, el dia de la presentació al públic de l'AAOS. Els més de 40 anys passats i les gairebé 1.000 representacions d'òpera, sarsuela i concerts han conferit al cor una molt forta experiència dins del món de la lírica. En els seus inicis, va actuar al Gran Teatre del Liceu en substitució del seu cor en l'òpera *Maria Stuarda* (l'any 1992) i el públic i la premsa van elogiar-lo.

Després de l'incendi del Gran Teatre del Liceu es va crear una Federació d'Associacions d'Amics de l'Òpera de Catalunya, presidida per Mirna Lacambra, en favor de la reconstrucció del teatre i el Cor Amics de l'Òpera de Sabadell fou el primer a actuar a les Rambles de Barcelona, davant del Liceu.

El cor està format per una seixantena de cantaires de Sabadell, Barcelona i comarca. L'any 2003 el mestre Daniel Gil de Tejada va assumir la direcció de la formació, que també compta amb la col·laboració de la pianista Andrea Álvarez. Des de l'any 1989 participa en el cicle Òpera a Catalunya que, gestionat per la Fundació Òpera a Catalunya, porta l'òpera a diverses poblacions catalanes.

Director
Mtre. Daniel Gil de Tejada

Sotsdirectora
Andrea Álvarez

Sopranos
Ana Arias
Anna Belmonte

Tenors
Eladi Adell
Gustavo Ardaya

Alba Boix
Adriana de León
Esther de Santos
Laia Font
Katherine Herrera
Eugènia Montenegro
Laura Obradors
Rosa Maria Ramirez
Gabriela Schurrer
Esperança Vergés
Catalina Zamorano
Elena Zelaya

Mezzosopranos i Contralts
Cecilia Ferraioli
Madeleine Gutiérrez
Shushanik Hovhannisyan
Maite Mañosa
Marta Planella
Cristina Salmons

Elias Gallego
Carlos Lezcano
Carlos López
Oriol Luque
Victor Martinez
Carles Ortiz
Josep Perea
Roberto Redondo

Barítons i Baixos
Víctor Alonso
Raul Blangino
Roger Reverter
Fabián Reynolds
Carles Salmons
Jordi Tugas
Lluís Vergés

Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Entenem la música com a vehicle de transformació de les societats.

SOM diferents: Amb un model de gestió únic a Espanya, els músics i els treballadors són propietaris de l'empresa. La responsabilitat de compartir la gestió estimula la implicació i el sentit de pertinença.

SOM eclèctics: La nostra diversitat es tradueix en una programació variada, tant de contingut com de format, destinada a crear experiències úniques per a tot tipus de públics, fins i tot el que encara no ha gaudit mai d'un concert simfònic.

SOM propers: Som l'orquestra que col·labora amb més solistes i cors del país. Apostem pel talent musical del territori i compartim escenari i temporada amb solistes i formacions que troben en nosaltres un veritable company de viatge.

A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya i som membres fundadors de la Fundació Òpera a Catalunya (2020). Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; David Giménez Carreras, del 2006 al 2009, Rubén Gimeno, del 2009 al 2016 i James Ross del 2017 al 2018. Des del setembre del 2018, n'és el director titular Xavier Puig.

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular
Xavier Puig

Responsable de programació
Jordi Cos

Concertino
Aleksandar Krapovski

Concertino associat
David Fonseca

Violins 1rs
Maria Gonzalez*
Helena Muñoz*
Canòlich Prats**
Xavier Buira
Jose David Fuenmayor
Irina Galstian
Pamela Muñoz
Narcís Palomera

Violins 2ns
Giovanni Giri*
Gala Cebotari**
Joaquim Giménez
Scarlett Martínez
Ruslana Popa

Flautes
Elisabet Franch*
Pol Abellan**
Mirjam Plas

Oboès
Oscar Diago*
Daniel Souto*
Mariona Gòdia**

Clarinets
Toni Galán*
Xema Martínez*
Pau Arroyelo**
Anna Lladó

Fagots
Pau Solà*
Maria Molina**
Sarah Carbonare**

Trompes
Carles Lizondo*
Jorge Navarro*
Laureà Vicedo**
Carles Domingo**
Sergi Chofre

Percussió
Francisco José Sánchez*
Íñigo Ducar
Arnau Mas

Arpa
Carme Ubach*
Esther Piñol*

* Solista ** Assistent solista

EQUIP DE GESTIÓ

Gerent
Oscar Lanuza

Direcció Financera
Núria Sales

Desenvolupament estratègic
Martina Ribalta

Cap de Comunicació
Blanca de Carreras

Direcció tècnica
Carmina Martínez

Laia Pujolassos
Òscar Vilaprinyó

Violes
Joan Fèlix*
Miquel Còrdoba*
Carla Rica**
Lynn Barton
Josep Bosch
Lluís Cabal

Violoncels
Romain Boyer*
Adrià Cano**
Montserrat Biosca
Joan Esplugas

Contrabaixos
Joan Collell*
Joan Catallops**
Manel Ortega

Trompetes
Carlos Megías*
Tomàs Tena*
Àlex Baiget**
Xavier Esparza

Trombons
Paco Palasí*
Manuel Gomez*
Sergi Alonso**
Andrea Escrig**

Tuba
Joan A. Domènech*

Timbales
Marc Cabero*
Pau Montané*

Àrea tècnica i projectes
David Santamaria

Gestió laboral i RRHH
Agustina Rico

Arxiu musical
Irina Galstian

Encarregat d'orquestra
Joaquim Giménez

Regidor d'orquestra
Nil Sarró

Comptabilitat
Agnès Hernández

Comunicació
Maite Sabalete

Secretaria
Cristina López

Propers espectacles

Dg. **17 de novembre** - 19 h

7a GALA DE BALLARINS CATALANS AL MÓN

Dansa

Música

Dv. **22 de novembre** - 20 h

MAYTE MARTÍN

TATUAJES

Premi nacional de cultura 2024
Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA)

Ds. **23 de novembre** - 20 h

TONY ANN

FESTIVAL JAZZ BARCELONA 2024

En FAMÍLIA

Dg. **24 de novembre** - 15:30 h / 17 h / 18:30 h

MADAME LUMIÈRE

LA MENUDA

RECOMANAT: **De 0 a 3 anys**

elPetit

tasantcugat.cat | **93 589 12 68**

Occident · SANT CUGAT SHOPPING CENTRE · Fundació "la Caixa" · Damm Fundació · Hospital Universitari General de Catalunya Grupo quirónsalud · AJUNTAMENT DE SantCugat · Generalitat de Catalunya Departament de Cultura · Diputació Barcelona · LA VANGUARDIA · 3 · CATALUNYA RÀDIO · TOT Sant Cugat